

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การใช้จ่ายเงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามพระราชบัญญัติ
อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้มีหนังสือ ที่ อก ๐๖๐๒/๑๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ลงมติรับทราบและเห็นชอบตามมติที่ประชุมร่วมกันของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายและคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยมาตรการในการเพิ่มรายได้ให้แก่กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายให้ดำเนินการตามมาตรการที่เสนอให้แยกภาษีมูลค่าเพิ่มออกจากราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศ โดยอาจให้ระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายหรือผู้บริโภคนเป็นผู้รับภาระภาษีตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ เห็นชอบร่วมกันแล้ว โดยให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกันพิจารณาเพื่อลดต้นทุนทั้งระบบ ทั้งนี้ ให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายชำระหนี้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ก่อนเข้าหนี้อื่นตามมติคณะกรรมการ ธ.ก.ส.

ต่อมาคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ออกระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๓ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ น้ำตาลทรายขาว และน้ำตาลทรายสีร่าภายในราชอาณาจักรเข้า กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว โดยระเบียบข้อ ๑๐ ได้กำหนดให้เงินที่กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายได้รับจากการแยกภาษีมูลค่าเพิ่มออกจากราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในราชอาณาจักรตกเป็นของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามมาตรา ๒๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังนั้น เมื่อเงินดังกล่าวตกเป็นของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายแล้ว การใช้จ่ายเงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามนัยมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ทั้งนี้ กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายได้นำรายได้จากการแยกภาษีมูลค่าเพิ่มออกจากราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศ ไปให้ชาวไร่อ้อยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อรักษาเสถียรภาพกรณีที่ชาวไร่อ้อยได้รับค่าอ้อยตามราคาอ้อยขั้นต่ำต่ำกว่าต้นทุนการผลิต ซึ่งประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำประมาณการรายได้ การกำหนดและการชำระราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย และอัตราส่วนของผลตอบแทนระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานนั้น เป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปัน

ผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๙๐:๑๐ และตามประกาศดังกล่าวกองทุน อ้อยและน้ำตาลทรายจะมีรายได้จากผลต่างระหว่างรายได้สุทธิและค่าอ้อยตามราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและ ผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและ น้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งเรียกเก็บจากชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลตามหลักการของระบบแบ่งปัน ผลประโยชน์ ๙๐:๑๐ จึงมีปัญหานี้ในทางปฏิบัติตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีว่า เงินที่ตกเป็นของ กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายนั้น จะต้องนำไปใช้จ่ายให้เป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ ๙๐:๑๐ หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นปัญหานี้เป็น ปัญหาข้อกฎหมายซึ่งหากไม่ได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบอาจทำให้ระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ทรายและทางราชการเสียหายได้ จึงมีความประสงค์จะขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อ พิจารณาดังนี้

๑. เงินที่ตกเป็นของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามมติคณะรัฐมนตรีและระเบียบข้างต้น กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายต้องนำไปใช้จ่ายให้เป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๙๐ : ๑๐ หรือไม่

๒. เงินที่ตกเป็นของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อย และน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายต้องนำไปใช้จ่ายให้เป็นไปตามหลักการของ ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๙๐:๑๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวง อุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย) เป็นผู้ชี้แจง รายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เงินที่ตกเป็นของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓ และระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่า ด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ น้ำตาลทรายขาว และน้ำตาลทรายสีร่าภายในราชอาณาจักรเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายต้องนำไปใช้จ่ายให้เป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปัน ผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๙๐:๑๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) มีความเห็นว่า การใช้จ่ายเงินของกองทุนอ้อยและ น้ำตาลทรายนั้น มาตรา ๓๐^๑ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้กำหนดกรอบการ ใช้จ่ายเงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายไว้โดยให้นำมาใช้จ่ายได้เฉพาะเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ในมาตรา ๒๗^๒ และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายและของ สำนักงานตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งค่าตอบแทนต่างๆ ตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย

พ.ศ. ๒๕๒๗) และมาตรา ๒๕ (๒)^{๓๑} แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่กำหนดระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษา การหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติดังกล่าวและวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๒๗ แล้ว จะเห็นได้ว่ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายได้จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา วิจัย พัฒนาและส่งเสริมการผลิต การใช้ และการจำหน่ายอ้อยและน้ำตาลทราย รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และรักษาเสถียรภาพของราคาร้านน้ำตาลทรายที่ใช้บริโภคในประเทศ เนื่องจากราคาร้านน้ำตาลที่ใช้บริโภคในประเทศมีความไม่แน่นอน หากปีใดน้ำตาลทรายมีราคาสูง มาตรา ๕๗^{๓๒} แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ก็บัญญัติให้โรงงานนำส่งเงินตามที่กำหนดไว้ให้แก่กองทุน แต่หากปีใดน้ำตาลทรายราคาต่ำ กองทุนก็จะจ่ายเงินชดเชยให้แก่โรงงานตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง^{๓๓} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หรือกระทำการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนและเพื่อให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและเกิดความเป็นธรรมแก่ชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาลทราย และประชาชนผู้บริโภค ส่วนหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๗๐:๓๐ นั้น เป็นหลักการที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๗ (๒๓)^{๓๔} แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังเช่นที่ปรากฏอยู่ในข้อ ๘^{๓๕} แห่งประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำประมาณการรายได้ การกำหนดและการชำระราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย และอัตราส่วนของผลตอบแทนระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานขึ้นต้น พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒๒) และ (๒๓) แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ หลักการดังกล่าวจึงเป็นการกำหนดอัตราส่วนที่นำไปใช้กับผลตอบแทนระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงาน ซึ่ง (ในฤดูการผลิต ปี ๒๕๔๕/๒๕๔๖) คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนดให้ใช้อัตราส่วน ๗๐:๓๐ ดังนั้น หลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๗๐:๓๐ จึงเป็นเรื่องของการจัดสรรผลตอบแทนระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนอันเป็นหลักเกณฑ์การนำเงินกองทุนไปใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐^{๓๖} แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงเห็นว่า การนำเงินของกองทุนไปใช้จ่ายไม่ว่าจะได้มาทางใดก็ตามจะต้องเป็นไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งกรณีการใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนนั้นไม่มีการบัญญัติไว้ให้เป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๗๐:๓๐ แต่ได้บัญญัติให้นำมาใช้จ่ายเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและอื่นๆ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น โดยมีคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นผู้กำหนด

ประเด็นที่สอง เงินที่ตกเป็นของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายต้องนำไปใช้จ่ายให้เป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๗๐:๓๐ หรือไม่

มาตรา ๕๗^๕ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้กำหนดให้โรงงานนำเงินส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๔ (๕)^{๑๑} โดยกำหนดจำนวนเงินเท่ากับจำนวนผลต่างระหว่างรายได้สุทธิที่ได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทรายในแต่ละฤดูกาลผลิต และค่าอ้อยตามราคาอ้อยขั้นสุดท้ายรวมกับผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้าย ซึ่งเงินดังกล่าวถือเป็นเงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายตามมาตรา ๒๗ (๓)^{๑๑} การนำเงินกองทุนไปใช้จึงต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนตามมาตรา ๒๗^{๑๒} และกรณีอื่นๆ ตามมาตรา ๓๐^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนด และเมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ไม่ว่าเงินของกองทุนจะได้มาทางใดก็ตาม ก็ไม่มีบทบัญญัติใดกำหนดไว้ให้การใช้จ่ายเงินของกองทุนนั้นต้องเป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาล ดังนั้น เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงสามารถนำไปใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องเป็นไปตามหลักการของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน ๗๐:๓๐ เช่นเดียวกัน

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๔๗

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๑/๐๐๘๕ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๑ มาตรา ๓๐ เงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายให้นำมาใช้จ่ายได้เฉพาะเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๒๗ และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย และของสำนักงานตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งค่าตอบแทนต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

[๒](#) มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า **♦ กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ♦** โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ศึกษาวิจัย พัฒนา และส่งเสริมการผลิต การใช้ และการจำหน่ายอ้อยและน้ำตาลทราย
 - (๒) รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร้อ้อยและโรงงาน และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
 - (๓) รักษาเสถียรภาพของราคาน้ำตาลทรายที่ใช้บริโภคในประเทศ เพื่อผลประโยชน์ของผู้บริโภค
 - (๔) กระทำการอื่นที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
- ให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นนิติบุคคลและมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม

[๓](#) มาตรา ๒๕ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑๓๑

๑๓๑

(๒) กำหนดระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษา การหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

๑๓๑

๑๓๑

[๔](#) มาตรา ๕๑ ให้โรงงานนำส่งเงินเข้ากองทุนเท่าจำนวนผลต่างระหว่างรายได้สุทธิตามมาตรา ๕๔ และค่าอ้อยตามราคาอ้อยขั้นสุดท้ายรวมกับผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้าย ทั้งนี้ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

[๕](#) มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายต่ำกว่าราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้น ให้กองทุนจ่ายเงินชดเชยให้แก่โรงงานเท่ากับส่วนต่างดังกล่าว แต่ชาวไร้อ้อยไม่ต้องส่งคืนค่าอ้อยที่ได้รับเกิน

ในกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นสุดท้ายสูงกว่าราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้น ให้โรงงานชำระค่าอ้อยเพิ่มให้แก่ชาวไร้อ้อยจนครบตามราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

[๖](#) มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑๓๑

๑๓๑

(๒๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำประมาณการรายได้ การกำหนดและการชำระราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย ซึ่งต้องคำนึงถึงต้นทุนการผลิตอ้อยและน้ำตาลทรายและกองทุนที่มีอยู่ด้วย

(๒๓) กำหนดอัตราส่วนของผลตอบแทนระหว่างชาวไร้อ้อยและโรงงาน โดยคำนึงถึงรายได้ที่ได้จากการขายน้ำตาลทรายและผลพลอยได้ทั้งหมด เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย

๑๓๑

๑๓๑

[๗](#) ข้อ ๘ ให้กำหนดอัตราส่วนผลตอบแทนระหว่างชาวไร้อ้อยและโรงงานขั้นต้น ดังนี้

๘.๑ ให้ชาวไร้อ้อยได้รับผลตอบแทนร้อยละเจ็ดสิบของราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้นที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนดตามข้อ ๘

๘.๒ ให้โรงงานได้รับผลตอบแทนร้อยละสามสิบของราคาอ้อยขั้นต้นและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายขั้นต้นที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนดตามข้อ ๘

[๘](#) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

[๙](#) โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

[๑๐](#) มาตรา ๔๔ โรงงานต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๕) นำส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๗

^{๑๑}มาตรา ๒๗ กองทุนประกอบด้วย

(๑) ค่าธรรมเนียมการวิจัยและส่งเสริมการผลิตฮ้อยและน้ำตาลทราย

(๒) เบี้ยปรับตามมาตรา ๑๗ (๒๕)

(๓) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๕๗

(๔) ดอกผลของกองทุน

(๕) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๖) เงินกู้โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

(๗) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๘) เงินและทรัพย์สินอื่นๆ ที่ตกเป็นของกองทุน

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น